

Mesační jazdci

A white horse with a long, flowing mane is depicted in a running or galloping pose. The horse is the central focus, set against a vibrant blue background filled with numerous white stars of varying sizes and soft, ethereal light patterns. The overall mood is magical and dreamlike.

Bůrkový žrábek

Albatros

LINDA CHAPMANOVÁ

Mesační jazdci Búrkový žrebec

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatros.sk
www.albatrosmedia.sk

Linda Chapmanová

Mesační jazdci 2 - Búrkový žrebec – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

Mesační jazdci

Búrkový žrebec
Linda Chapmanová

Albatros

Obsah

Prvá kapitola	7
Druhá kapitola	18
Tretia kapitola	29
Štvrtá kapitola	45
Piata kapitola	59
Šiesta kapitola	79
Siedma kapitola	91
Ôsma kapitola	104
Deviata kapitola	118
Desiata kapitola	129

Linda Chapman: Moonlight Riders. Storm Stallion
Text copyright © Orchard Books, 2022
Illustration copyright © Orchard Books, 2022
Translation © Jana Vlašičová, 2023
Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2023

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

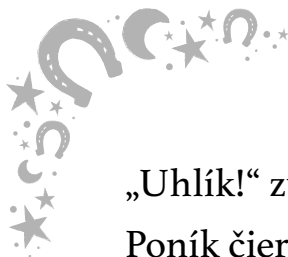
ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-3525-4
ISBN e-knihy 978-80-566-3548-3 (1. zverejnenie, 2023) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-566-3549-0 (1. zverejnenie, 2023) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-566-3547-6 (1. zverejnenie, 2023) (ePDF)

PRVÁ KAPITOLA

Amara bežala po cestičke k bráne, čo viedla na lúku. Ranná rosa jej zmáčala tenisky. V noci bola búrka, a tak všade ležali popadané konáre, ale vietor už ustal a ráno bolo svieže a jasné.

Načiahla sa k závore a zrak jej padol na osem prekrásnych poníkov, ktoré sa pásli na opačnej strane lúky – sivý, svetlý, hnedo-biely, dva gaštanové, ďalší hnedý, sivo-biely a jeden s lesklou čiernou hrivou.

„Uhlík!“ zvolala.

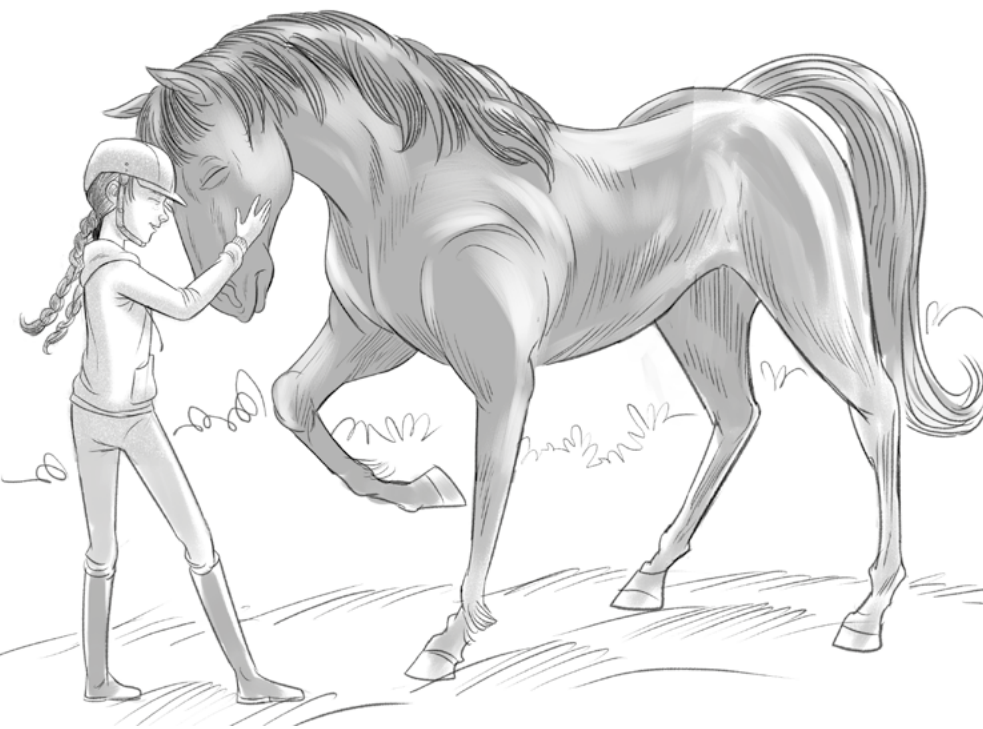
Poník čierny ako uhlík zdvihol hlavu.

Jemne zaerdžal a Amara okamžite pocítila šťastie. Rozbehol sa k nej, srst' mu žiarila v lúčoch aprílového slnka. Nezdržiavala sa otváraním závory, iba ju preskočila a bežala mu oproti.

Poník zastal a hlavou sa jej obtrel o hrudník. Amara ho objala okolo krku, oprela si svoje čelo o jeho a vdýchla jeho sladkú vôňu.

Si tu veľmi skoro, Amara. Uhlíkove pery sa síce nepohybovali, ale ona počula jeho myšlienky zreteľne, akoby hovoril nahlas.

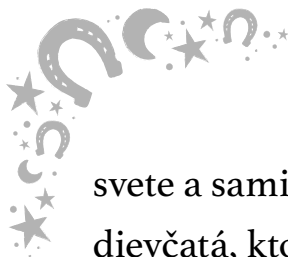
V noci ma zobudil vietor. Nedarilo sa mi znova zaspať, tak som sa vybrala za vami. Tešila sa, že býva len kúsok od stajní.

Vďaka tomu chodila za poníkmi často.

Precvičme si kúzla, kým prídu ostatní.

Uhlík nadšene zaerdžal. Podobne ako ostatné poníky na lúke, aj on patril medzi živelné kone – kone s kúzelnou mocou. Jeho živlom bol oheň, ale iné kone dokázali vysádzať kvety, privolať dážď či piesočnú búrku. Živelné kone žili na celom

svete a sami si vyberali chlapcov alebo dievčatá, ktoré sa stali ich Skutočnými jazdcami – niekým, kto im pomáha ovládať ich vlastnú kúzelnú moc a používať ju v prospech dobra.

Podme kúzliť! zvolal Uhlík.

Keď odklusal preč, postavil sa na zadné a premenil sa z prekrásneho poníka na majestátneho koňa. Jemná hriva a chvost sa zmenili na červenooranžové plamene a oči mu žiarili nažlto. Amara ho rada sledovala v živej podobe. Dobešla k nemu, chytila ho za ohnivú hrivu a vysadla mu na chrbát. Kúzelné plamene ju poštekli, ale nepopálili. Zaborila mu kolena do bokov. „Do klusu, Uhlík!“ vykrikla.

Uhlík uháňal po lúke a Amara jačala od nadšenia. Ešte pred pár týždňami sa bála

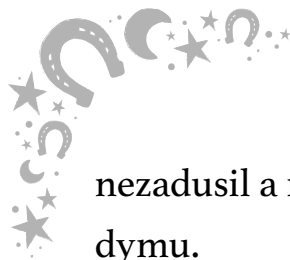

jazdiť bez sedla, ale teraz mu dôverovala a užívala si chvíle, keď mal svoju kúzelnú podobu a ona mohla na ňom cválať. Jej dlhé hnedé vrkoče viali za ňou a cítila, ako jej telom preniká kúzlo.

Pred spadnutým konárom, ktorý sa v predchádzajúcu noc odlomil z veľkého dubu, Uhlík zastal a dupol prednými kopytami. Spod nôh mu vyletela ohnivá guľa, a keď narazila do konára, ten sa rozhořel. Plamene sa štverali do neba. Poníky, ktoré sa pásli na opačnej strane lúky, zdvihli hlavy a sledovali, čo sa deje.

Pevne sa drž, povedal jej Uhlík.

Amara sa chytila hrivy, zatiaľ čo kôň cválal ďalej, preskočil konár, potom sa otočil a znova dupol kopýtkami, čím oheň postupne stlmil, až kým ho úplne

nezadusil a nezostal po ňom len obláčik dymu.

Ostatné poníky nadšene zaerdžali. Taký silný živel, akým bol oheň, sa ovládal veľmi ťažko.

„Skvelé, Uhlík!“ pochválila ho Amara.

Kôň sa zmenil na poníka. Trochu dychčal – kúzla ho vždy vyčerpali, ale Amara cítila, že je šťastný. *Svoju silu už ovládaš oveľa lepšie ako kedysi*, povedala mu.

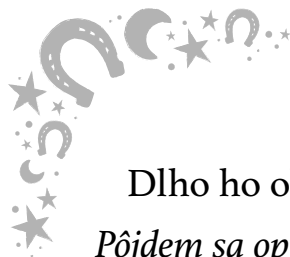
Otočil hlavu a pritúlil sa jej k nohe.
To vďaka tebe, ty si mi pomohla.

Nič zvláštne som neurobila, potľapkala ho po chrbte.

Verila si mi – v tom to je.

Amara sa naklonila dopredu a zaborila mu tvár do hodvábnej hrivy. Bola šťastná, že si práve ju vybral za Skutočnú jazdkyňu.

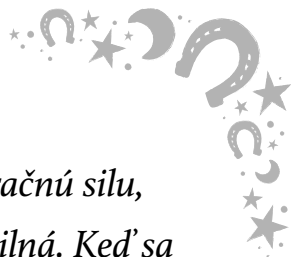

Dlho ho objímala a potom zoskočila.
*Pôjdem sa opýtať Jill, či nepotrebuje pomocť
s upratovaním po búrke, dodala.*

Mesačné stajne, kde Uhlík a ostatné živelné kone žili, vlastnila Jill Reedová. Keď bola mladšia, tiež bola Skutočnou jazdkyňou, ale jej kôň Šula – ohnivý kôň ako Uhlík – zahynul počas nehody. Jill sa preto rozhodla, že bude iným živelným koňom pomáhať nájsť svojich Skutočných jazdcov. Nie všetky kone a poníky v Mesačných stajniach však boli kúzelné. Jillin kôň Apollo bol bývalý pretekársky kôň, rovnako ako všetky ostatné poníky – aj tie boli len obyčajné.

Včera v noci bol vietor naozaj silný, však?
spýtal sa Uhlík, kým kráčali k bráne.
Obzrel sa na svojich priateľov.

Široko sa snažil použiť svoju zázračnú silu, aby ho zastavil, ale búrka bola prisilná. Keď sa ocitne v takej búrke, zrazu nedokáže privolať vietor a ani ovládať dážď a hromy.

Som rada, že sa to už skončilo, povedala Amara. Chcela by som, aby bol dnešný deň dokonalý – bude to Kalinin prvý naozajstný deň v stajniach.

Kalini je tvoja kamarátka zo školy, však? ujasnil si Uhlík.

Amara pritakala. S Kalini sedávala v lavici. Amara žila v Eastwalle len niekoľko mesiacov a rovnako krátko chodila na základnú školu, ale s Kalini sa rýchlo spriatelila. Pomohlo aj to, že obe mali rady poníky!

Kalini nemala veľa skúseností s jazdou na koni, ale o koňoch toho vedela veľa, pretože o nich rada čítala. Keď jej Amara

povedala, že u Jill môžu chlapci a dievčatá získať hodiny jazdectva výmenou za prácu v stajniach, Kalini uprosila rodičov, aby sa k nim mohla pridať. Uplynulý víkend si to vyskúšala, ale dnes bol jej prvý riadny deň. Aby to oslávili, mali potom naplánovanú prespávačku u Amary doma.

Lesana a Iskierka si ešte stále nevybrali svojich Skutočných jazdcov, povedal Uhlík a zahľadel sa na štíhleho tmavohnedého a statnejšieho hnedo-bieleho poníka. Možno si niektorý z nich vyberie Kalini.

To by bolo úžasné! odvetila Amara.

Túžila Kalini prezradiť tajomstvo o živelných koňoch, ale Jill jej povedala, že ho môžu poznať iba Skutoční alebo Dediční jazdci, ktorých rodičia alebo starí rodičia boli Skutočnými jazdcami.

Keď sa dostali k bráne, Amara naposledy objala Uhlíka.

„Čoskoro ťa prídem pozrieť,“ slúbila mu. Prešla cez bránu a vydala sa na dvor. Pri jej odchode Uhlík zaerdžal. Amara sa ohliadla a v jeho očiach zbadala lásku. Srdce jej poskočilo. Byť Skutočným jazdcom bolo skvelé – nič sa tomu nevyrovnalo. Veľmi dúfala, že Kalini ten pocit spozná tiež.

DRUHÁ KAPITOLA

Amara prebehla popri Lúčnej stajni, kde bývali živelné kone. Stála v tichej časti dvora, na konci cestičky vedúcej na lúku. Minula senník, nadýchla sa sladkej vône sena a pokračovala k hlavným stajniam, kde bývali obyčajné kone a poníky. Vráta do jednotlivých stajní boli pomalované pastelovými farbami – každé inou. Dvor bol zvyčajne celkom uprataný, ale nočná búrka spôsobila chaos aj tu. Lopaty, hrable a vidly

odfúklo zo stojanov, táčky prevrhlo, kopy sena rozfúkalo. Jill sa to snažila upratať. Mala okolo päťdesiat rokov, svetlé vlasy a pokožku opálenú vďaka pohybu na čerstvom vzduchu.

„Ránko!“ zvolala, keď zbadala Amaru.

„To ale bola daždivá noc, čo?“

„To teda bola,“ súhlasila Amara a začala odkladať náradie na miesto. „Sú všetky poníky v poriadku?“

„Áno, hneď ako som vstala, skontrolovala som ich. Premýšľala som, že ich nechám vypustené, kým to tu poupratujem. Čaká nás perný deň. Celé dopoludnie mám hodiny jazdeckva a chcela by som, aby sme si dali dlhý poobedný tréning. Preteky sú už o týždeň,“ povedala Jill.

Jill viedla jazdecký tím, ktorý súťažil v miestnej lige s tímami z ostatných

jazdeckých škôl. Počas Pony pretekov tímy zložené zo štyroch alebo piatich jazdcov súťažili v rôznych disciplínach a podľa toho, ako sa umiestnili, získavali body. Vyhral tím s najvyšším počtom bodov. Preteky boli rýchle a jazdci museli zvládnuť voltíž, zdvihnúť počas klusu na koni rôzne predmety zo zeme a podať ich druhému jazdcovi alebo jazdkyni. Všetko museli absolvovať v čo najrýchlejšom kluse a zároveň sa museli pohybovať medzi žrdkami. Pretekať mohli len deti do pätnásť rokov. Všetky poníky z Mesačnej stajne boli živelné kone, ale keď súťažili, nechávali si podobu poníka a kúzla nevyužívali.

Amara nebola ani zďaleka taká skúsená jazdkyňa ako ostatní členovia tímu, ale Bea, jedna z nich, sa pretekov nemohla zúčastniť,